

De Sukhumvit-road is een grote verkeersader tussen Bangkok en Sattahip. Zowel heen als terug 4 banen. In een agglomeratie komen er dan dwarsstraten op uit, dit zijn de Soi's.

Anderhalf jaar geleden was het stuk vanaf Jomtien naar Ban Amphur nog een stuk rustiger dan nu. Het toerisme uit Pattaya trekt op, ...zeg maar. Bouw en woningtoezicht werkt hier anders. Het kan je zomaar gebeuren dat je hier een peperduur condo of huis hebt gebouwd- en het na een half jaartje, zoeken is om het terug te vinden.

Overal worden stukjes grond gebruikt om iets nieuws uit de grond te stampen. Zo is naast somphong condotel waar wij nu nog verblijven een enorm gebouw in aanbouw. Het neemt het zee-zicht weg en maakt het donker en somber binnen in een appartement dat voorheen echt schitterend was.

Trottoirs zijn er wel binnen het stads en dorpsgebeuren. Alleen worden ze anders gebruikt dan bij ons. Bij ons is het veelal een plek om te lopen, hier is het meer een hindernisbaan. De stoep in Thailand wordt in eerste plaats gebruikt om er dingen op te zetten. Tafels en stoelen, etenskraampjes, brommers, karretjes en slapende honden (als je geluk hebt). Verder bevinden zich de rioolputten niet naast maar in de stoep, soms met, maar vaker zonder, deksel. Dat is opzettelijk gedaan heb ik me laten vertellen, zodat je tenminste oplet waar je je voeten neerzet.

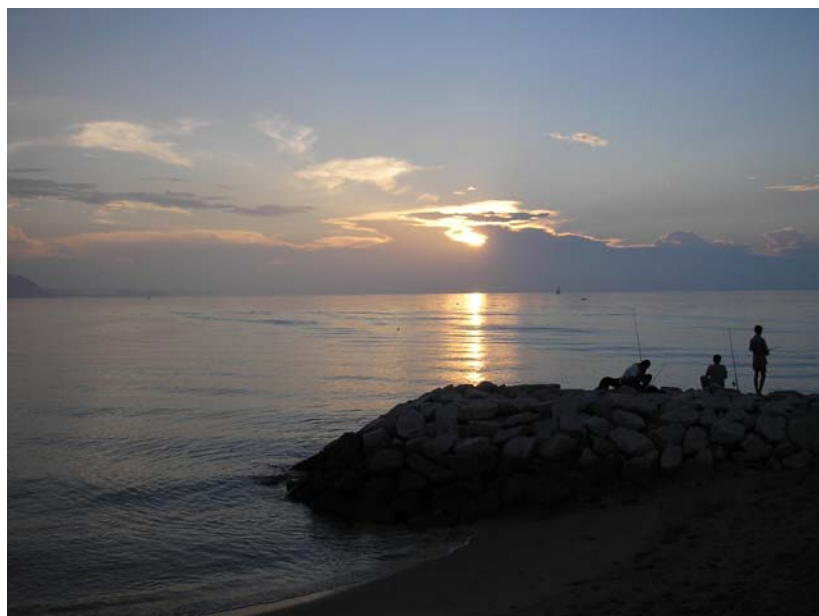
En als er dan een deksel op ligt ...ja dan moet het ook mooi zijn ook. Dus alle figuurtjes op het deksel met goudverf bewerken.

Elke dag word je hier wel geconfronteerd met de grote verschillen tussen arme en rijke Thai. Ik begrijp het nog niet zo goed, bijna iedereen heeft een brommer (die kosten toch nog zo rond de 1000 euro hier) , velen rijden in enorme grote auto's rond en echt iedereen heeft een mobieltje waar veel mee gebeld wordt.

Er worden prachtige huizen neergezet maar op een paar meter afstand zie ik dan weer zo'n krotje gebouwd van palen en golfplaten en afvalmateriaal.

Als een Thai ziek wordt verliest hij meestal zijn baan en verzekeringen lijken onbetaalbaar. Het is steeds weer even slikken, die dingen wennen nooit. Op diefstal staan strenge (gevangenis)straffen, maar ik kan me wel voorstellen dat als je kind niets te eten heeft, je het misschien wel zou gaan proberen.

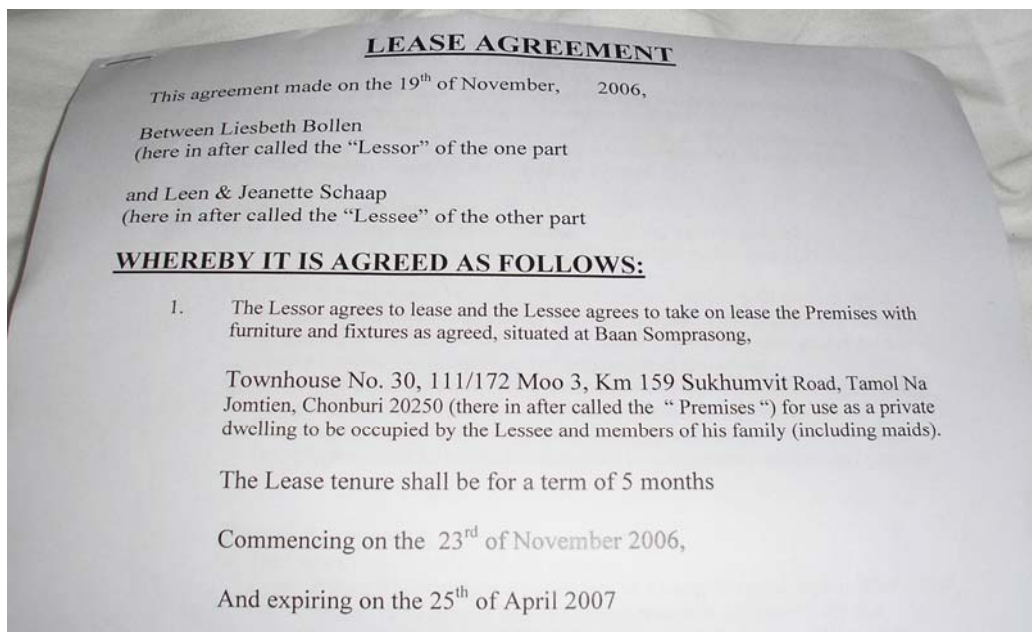

Een maandag, zomaar een maandag;

-Om 4 uur in de nacht klinkt er een zware gong vanuit de tempel, daarna even rust en een uurtje of twee later, via de luidsprekers een charismatische stem die uren aanhoudt. Of er is iets te vieren of er is iets ergs gebeurd vannacht. We komen er niet achter.

-Leen tekent het huurcontract van onze woning waar we donderdag intrekken.

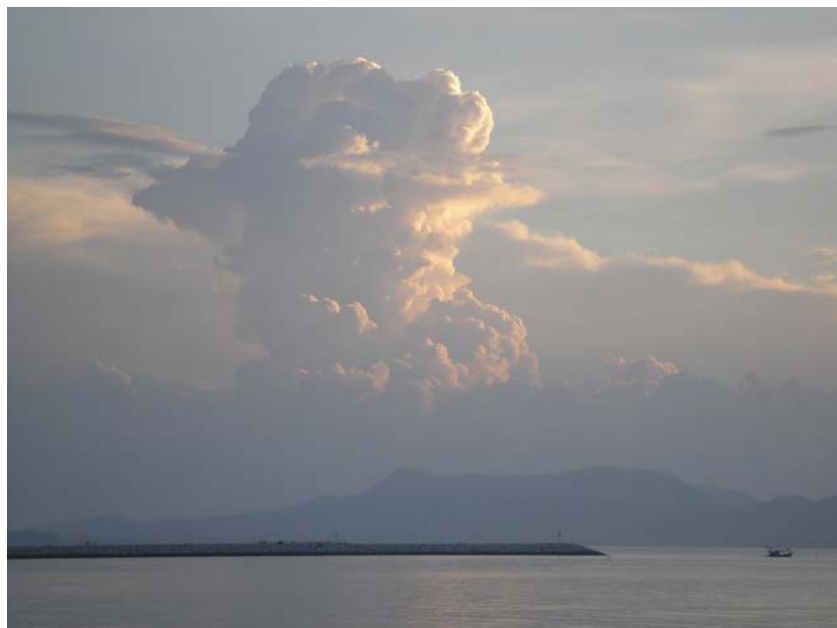
-Even bellen met vader in Nederland

-Een korte wandeling naar de zee, waar we nog net de zon in zien ondergaan.

-Lopen over de markt , met je enkels door de modder vanwege de regenval van de laatste dagen, maar met de meest zoete Ananas in een plastic zakje voor ons schoongemaakt en in porties verdeeld. Een lekker sateetje voor Leen en een geroosterd visje voor Jeannette als avondmaal.

-Regen en zonneschijn, maar een heerlijke zwoele avond.

Deze plant zag ik op de markt...echt ik kon hem niet laten staan.. Hij was natuurlijk veel te zwaar om mee te nemen....maar geen probleem. Hij werd keurig thuis bezorgd.

